

Primjer upoznavanja Poslanika od strane velikog jevrejskog rabina

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Dr. Ahmed b. Osman el-Mezjed

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿ نموذج لتعرف أحد كبار أحبار

اليهود على محمد رسول الله ﴾

« باللغة البوسنية »

د. أحمد بن عثمان المزيّد

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2013 - 1434

IslamHouse.com

Primjer upoznavanje Poslanika od strane poznatog jevrejskog rabina

Zejd b. Sa'neh, jedan od jevrejskih rabina koji je želio da se uvjeri u iskrenost Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, izložio je Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ispitu kroz njegovo ponašanje sa ljudima, ali i sa onima koji su mu se suprostavljali u vjerovanju, pa mu nakon toga nije preostalo ništa drugo nego da prizna njegovo vjerovjesništvo i da postane jedan od njegovih sljedbenika i da povjeruje u njega.

Abdullah b. Selam je kazao: „**Kada je Allah htio da uputi Zejda b. Sa'neh na pravi put, on je kazao: 'Sve znakove koji ukazuju na vjerovjesništvo Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, sam vidio na njegovom licu kada sam ga pogledao, osim dva koja nisam ima priliku da spoznam, a to su da je njegova blagost iznad njegove srdžbe i da iskazana srdžba prema njemu samo povećava njegovu blagost.'**“

Zejd je rekao: „**Poslanik je izašao iz svojih soba, a sa njim je bio Alija b.Ebi Talib, pa mu je došao čovjek na jahalici kao pustinjak, i kazao: 'O Allahov Poslaniče, selo u kojem živi to i to pleme je ušlo u islam i prihvatilo ga. Ja sam im kazao da, ukoliko private islam, biće opskrbljeni sa svih strana,**

međutim njih je snašlo teško stanje i suša. Ja se sada, o Allahov Poslaniče, bojim da ne napuste islam iz pohlepe kao što su i ušli u njega iz pohlepe. Zato, ako smatraš da treba da im pošalješ nekoga sa pomoći, učini to.“

Kaže Zejd: „Poslanik je pogledao u čovjeka do sebe, mislim da je bio Omer, pa je Omer rekao: 'Od imetka nije ostalo ništa, o Allahov Poslaniče.' Ja sam mu se približio i rekao: 'O Muhammede, da li imaš da mi, do određenog roka, prodaš poznatih hurmi iz palmovika tog i tog plemena?'“

Tada mu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao: „Nemam, o židove, ali imam da ti prodam do određenog roka neke druge poznate hurme koje nisu iz palmovika tog i tog plemena.“

Zejd je rekao: „U redu, prodaj mi ih.“

„Nakon toga sam“, kaže Zejd, „izvadio vrećicu u kojoj se nalazio novac, pa sam mu dao osamdeset miskala zlata (oko 340 grama) za hurme koje mi je trebao dati određenog roka. On je taj novac dao nekom čovjeku i kazao: 'Odi brzo do njih i daj im ovaj imetak kao opskrbu.' Kada je bilo dva ili tri dana do isteka roka, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je izašao da obavi dženazu namaz jednom

ensariji, a sa njim su bili Ebu Bekr, Omer, Osman i grupa njegovih ashaba.

Kada je klanjao dženzu, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se približio jednom zidu, te se naslonio na njega, a ja sam ga uhvatio za prsa i ljutito pogledao. Nakon toga sam ga upitao:

'Zar mi nećeš dati moj novac, o Muhammede? Tako mi Allaha, živjeći sa vama, nisam sinove Abdu-l-Mutalliba poznao kao one koji ne vraćaju dug.'

Pogledao sam u Omera b. El-Hattaba kojem su se oči kružile na licu, a zatim me je pogodio svojim pogledom, te kazao: 'O Allahov neprijatelju, zar govoriš Poslaniku to što čujem i sa njim radiš to što vidim. Tako mi Onoga Koji ga je poslao sa istinom, da nije onoga za šta se bojim da će mi izmaći odsjekao bih ti glavu ovom svojom sabljom.'

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je promatrao Omera veoma smireno i staloženo, a zatim je kazao: 'O Omere, mi smo uistinu potrebni tebe u nečemu drugom, a ne u ovom, a to je da meni narediš da na najljepši način izvršim svoju obavezu, a da njemu narediš da na lijep način traži svoje pravo. Idi Omere i daj mu njegovo pravo koje mu pripada i još na to dodaj dvadeset pregršti hurmi zbog toga što si ga prestrašio i prijetio mu.'

Omer je otišao sa mnom, te mi ispunio moja prava i još na to dodao dvadeset pregršti hurmi, a ja sam ga upitao: 'Čemu ovaj višak?'

Omer mi odgovori: 'Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mi je naredio da ti dam ovaj višak zato što sam ti prijeto i prestrašio te.'

Rekao sam: 'Znaš li ko sam ja?'

Odgovorio je: 'Ne znam, ko si ti?'

Rekao sam: 'Ja sam Zejd b. Sa'neh.'

Ponovo je upitao: 'Rabin?'

Odgovorio sam: 'Da, rabin.'

Omer me je tada upitao: 'Šta te je navelo da kažeš Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, ono što si kazao i da uradiš ono što si uradio?'

Odgovorio sam: 'O Omere, u sve znakove poslanstva Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, sam se uvjerio kada sam ga pogledao u lice, osim dva, a to su da njegova blagost pretiče njegovu srdžbu i da iskazana srdžba prema njemu povećava samo njegovu blagost. Sada sam se i u to uvjerio, pa svjedočim, o Omere, da sam ja zadovoljan Allahom kao Gospodarem, islamom kao vjerom i Muhammedom, sallallahu alejhi ve sellem, kao poslanikom. I uzimam te za svjedoka da je pola moga imetka - (a ja ga

najviše imam) – kao sadaka svim sljedbenicima Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.'

Omer je tada kazao: 'Nekim sljedbenicima, jer ti ih ne možeš obuhvatiti sve.'

Rekao sam: 'Nekima od njih.' Pa smo se ja i Omer vratili Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.“

Nakon toga je Zejd kazao: „Svjedočim da nema drugog Boga Koji zaslužuje da se obožava s pravom osim Allaha i da je Muhammed Njegov rob i poslanik.' Povjerovao sam u njega i učestvovao sa njim u mnogim bitkama.“ Poginuo je u bici na Tebuku, boreći se, ne bježeći.¹

¹ Predaju bilježi Ibn Hibban, br. 288.